

Torben Høegh Rask

Institut for Kvalitet og Akkreditering i Sundhedsvæsenet, IKAS

Olof Palmes Allé 13, 1.th.
8200 Århus N

Bistandsværge
Sct. Jørgens Gade 18 1.
6000 Kolding

Mob 26 21 95 75
E-mail: torben@hrask.dk

12. oktober 2013

Kvalitetsstandarder for inddragelse af og samarbejde med pårørende, herunder bistandsværger ved psykiatriske hospitaler

Jeg skal foreslå, at der hurtigst muligt og i forbindelse med revisioner af kvalitetsstandarder for psykiatriske hospitaler ændres i retningslinjerne for inddragelse af og samarbejde med pårørende til psykiatriske patienter, så standarderne på alle områder lever op til intentionerne i regeringens psykiatriudvalgs anbefalinger i den netop udgivne rapport.

Der bør i den forbindelse fastsættes særlige standarder for hospitalernes samarbejde med bistandsværge for behandlings- og anbringelsesdømte patienter. Jeg har i flere tilfælde oplevet, at hospitalerne har ganske vanskeligt ved at samarbejde med de beskikkede bistandsværger, eks.

- Manglende overholdelse af aftaler (møder, aftaler om orientering) med kontaktpersoner om patienter på Middelfart Sygehus, P4.
- Manglende orientering af bistandsværger om, at den behandlingsdømte er rømmet fra hospitalet (Middelfart Sygehus, P4)
- Manglende orientering til bistandsværger om behandlingsdømtes udskrivning (Middelfart, P4 og Svendborg Sygehus)
- Manglende besvarelse af skriftlige henvendelser til overlægen på Augustenborg Sygehus.

Mit generelle indtryk er, at de psykiatriske sygehuses personaler ikke kender ret meget til de beskikkede bistandsværgeres arbejde. Personalet har kun et forhold til den særlige opgave, når bistandsværgerne fungerer som patientrådgivere ved klagesager i forbindelse med tvangsforanstaltninger i henhold til psykiatrilovens bestemmelser.

Da anbringelses- og behandlingsdømte i flere tilfælde har et meget svagt netværk og ringe tilknytning til familie (det gælder både etniske danskere og udlændinge), er bistandsværgerne faktisk i flere tilfælde at betragte som nærmeste pårørende. Derfor bør bistandsværgerne i disse tilfælde af hospitalet betragtes som partnere ved planlægningen og gennemførelse af behandlingen.

Eksempelvis var det ikke muligt for mig at komme i dialog med lægerne på Augustenborg Sygehus under et 2½ måneders indlæggelsesforløb for en behandlingsdømt, selv om jeg var den person, der besøgte den indlagte patient flest gange og vedkommendes forbindelse til familien var yderst svag. To skrivelser til overlægen om problemstillinger blev direkte ignoreret og ikke besvaret, ligesom udskrivningsforløbet på ingen måde levede op til standarderne om koordineret forløb med distriktpsychiatri, kriminalforsorg, kommune og pårørende.

Jeg deltog for få dage siden i et pårørendemøde på Middelfart Sygehus P4, som på lignende vis heller ikke levede op til intentionerne i anbefalingerne i regeringens nedsattes psykiatriudvalgsrapport og de gældende kvalitetsstandarder.

Jeg kan fremlægge den nødvendige dokumentation, der underbygger eksemplerne nævnt i dette brev.

Venlig hilsen

Torben Høegh Rask

Kopi Psykiatrien i Region Syddanmark
 Sundhedsministeren
 Folketingets § 71-tilsyn
 Folketingets Sundhedsudvalg